

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma:	Kfv.IV.37.283/2026/3.
A tanács tagjai:	Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke Dr. Bögös Fruzsina előadó bíró Dr. Heinemann Csilla bíró Dr. Kiss Árpád Lajos bíró Dr. Sugár Tamás bíró
A felperes:	felperes (cím1)
A felperes jogi képviselője:	Hetzmann Ügyvédi Iroda Dr. Hetzmann Albert ügyvéd (cím2)
Az alperes:	Somogy Vármegyei Kormányhivatal (cím3)
Az alperes jogi képviselője:	Pongráczné dr. Csorba Éva ügyvéd (cím4)
Az I. rendű alperesi érdekelt:	I. r. alperesi érdekelt (cím5)
A II. rendű alperesi érdekelt:	II. r. alperesi érdekelt (cím6)
A II. rendű alperesi érdekelt	Dr. Mikó András Ügyvédi Iroda, jogi képviselője: Dr. Mikó András ügyvéd (cím7)
A III. rendű alperesi érdekelt:	III. r. alperesi érdekelt (cím8)
A IV. rendű alperesi érdekelt:	IV.. r. alperesi érdekelt (cím9.)
A per tárgya:	földforgalmi ügyben indult közigazgatási jogvita
A felülvizsgálni kért jogerős határozat:	Pécsi Törvényszék 6.K.700.971/2025/17. számú ítélete
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	a felperes

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. rendű alperesi érdekelt családi gazdaság tagja, életvitelszerűen a cím⁵ szám alatt lakik. Az I. rendű alperesi érdekelt és közeli hozzátartozói tulajdonában, használatában település¹, település², település³ és település⁴ településeken 80 ha 72 m² mértékű mezőgazdasági ingatlan van, ebből az I. rendű alperesi érdekelt saját tulajdonában 47 ha 2508 m² mértékű terület van. Az I. rendű alperesi érdekelt és családja kizárólag földműveléssel foglalkozik.

[2] A felperes életvitelszerűen a cím¹ szám alatt él, családi gazdaság tagja. A felperes és közeli hozzátartozói tulajdonában Somogy vármegye illetékességi területén 430 ha 8717 m² mértékű földterület van, ebből a felperes tulajdona összesen 118 ha 9917 m² mértékű földterület. Használatában nem áll földterület, tulajdonában lévő földterületeit nem saját maga műveli.

[3] Az I. rendű alperesi érdekelt, mint vevő, továbbá a III. és IV. rendű alperesi érdekeltek, mint eladók 2025. április 16. napján adásvételi szerződést kötöttek (a továbbiakban: adásvételi szerződés) a település¹ külterület helyrajzi szám¹ alatti „a) szántó, b) fásított terület, c) fásított terület, d) fásított terület és út” megnevezésű ingatlannak az eladók 9074/114260-9074/114260-ad arányú tulajdoni illetőségére (a továbbiakban: perbeli termőföld).

[4] Az I. rendű alperesi érdekelt elővásárlási jogát a mező-és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Fftv.) 18. § (1) bekezdés d) pontjára (helyben lakó fölműves), továbbá a 18. § (4) bekezdés a) pontjára (legalább egy éve családi mezőgazdasági társaság vagy őstermelők családi gazdaságának tagja) alapította.

[5] Az adásvételi szerződés közzétételének ideje alatt a törvényes határidőn belül a felperes elfogadó jognyilatkozatot terjesztett elő, amelyben elővásárlási jogát az Fftv. 18. § (3) bekezdésére (több, mint 3 éve tulajdoni hányaddal rendelkező tulajdonostárs) alapította.

[6] Az alperes által elkészített jegyzéken első helyen a felperes, második helyen az I. rendű alperesi érdekelt áll. Az alperes állásfoglalás céljából megkereste a II. rendű alperesi érdekelt egyéb hivatal¹-et amely a felperest és az I. rendű alperesi érdekeltet adatszolgáltatásra hívta fel, majd 2025. augusztus 8. napján kelt SO01-44061-13/2025. számú állásfoglalásában az Fftv. 24. § (3) bekezdésében - 24. § (3) bekezdés g) pont ga) alpontjában - foglaltak vizsgálata során megállapította, hogy az értékelt felek birtokmérete között nagyságrendbeli különbség áll fenn. Állásfoglalásában az I. rendű alperesi érdekelt tulajdonszerzését támogatta, mert a tulajdonszerzése megfelel az Fftv. 23/A. § (1) bekezdés

a)-f) pontjainak. Kiemelte, hogy a spekulatív földszerzések megelőzéséhez fűződő agrárpolitikai érdeket szolgálja; tulajdonszerzése az üzemszerű művelés alatt álló élet-és versenyképes, egységes birtoktagot képező földbirtokok kialakításához és megőrzéséhez is hozzájárul. Mindezeket abból vonta le, hogy mezőgazdasági művelési céllal vásárolná meg a perbeli termőföldet; a megvásárolni kívánt terület önálló művelésre alkalmas; az I. rendű alperesi érdekelt tulajdonában jelentősen kevesebb földterület van, mint a felperesnek. Ezzel összefüggésben rögzítette, hogy a kisebb birtokmérettel rendelkező gazdák szerzése támogatandó elsősorban, valamint a nemzeti agrárpolitika és földbirtok-politika kiemelt célja a helyi gazdálkodói közösségek erősítése. Emellett a felperes tulajdonszerzését nem támogatta, mert a szerzése nem felel meg az Fftv. 23/A. § (1) bekezdés d) és e) pontjának. A felperes tulajdonszerzése ellentétben áll azon jogalkotói célkitűzéssel, amely a kis gazdaságok stabil működését és további fejlődését támogatja. E körben arra hivatkozott, hogy a felperes nem helyben lakó földműves, hanem a perbeli terület fektelepülés² szerinti településtől 107 km távolságra él; birtokmérete adatokkal alátámasztottan többszörösen meghaladja az I. rendű alperesi érdekelt tulajdonában álló földterületek nagyságát, és a tulajdonában álló földterületei sem saját használatában vannak, azokat nem saját maga műveli.

[7] Az alperes a 2025. szeptember 9. napján kelt 571.902/11/2025. számú határozatával az adásvételi szerződést a II. rendű alperesi érdekelt állásfoglalásának elfogadásával az I. rendű alperesi érdekelttel hagyta jóvá. Kiemelte, hogy a II. rendű alperesi érdekelt jogosult vizsgálni az értékelt felek tulajdonában/használatában álló terület nagyságát. A felek nyilatkozata és a nyilvántartási adatok is azt támasztják alá, hogy a felperes nagyságrendileg háromszor annyi termőföld tulajdonnal rendelkezik, mint az I. rendű alperesi érdekelt, azokat azonban nem használja, míg az I. rendű alperesi érdekelt a tulajdonában álló területeket „saját használat” jogcímen maga műveli.

A kereseti kérelem, az alperes védirata és az alperesi érdekeltek nyilatkozatai

[8] A felperes keresetében elsődlegesen az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését, másodlagosan a határozat megváltoztatását és az adásvételi szerződés felperessel történő jóváhagyását indítványozta.

[9] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte.

[10] Az alperesi érdekeltek a kereset elutasítását kérték.

A jogerős ítélet

[11] Az eljáró bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[12] Hivatkozott az Fftv. 23. § (3) bekezdésére, a 27. § (1)-(2) bekezdéseire, a 30. § (1) bekezdésére, és kiemelte, azok alapján nem megalapozott azon felperesi jogértelmezés, hogy a törvényi sorrend minden esetben elsőbbséget élvez, attól függetlenül, hogy mit tartalmaz az állásfoglalás. Amennyiben a felperesi jogértelmezés érvényesülne, úgy kiüresedne az állásfoglalás jelentősége és a helyi földbizottság szerepe a földforgalmi eljárásokban.

[13] Rámutatott, ezen jogszabályi rendelkezésekből következik, hogy a törvényi sorrend abban az esetben döntő, ha nincs külön nevesített megtagadási ok. Ilyen külön nevesített megtagadási ok hiányában a jegyzék szerinti sorrendet kell az alperesnek alapul vennie. A hatóság mérlegelésének ez a körülmény szab határt, döntését ezen az alapon a helyi földbizottság állásfoglalása nem köti.

[14] A mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény (a továbbiakban: Fétv.) 103. §-ára hivatkozva utalt arra, hogy a jogszabály értelmében az alperesi érdekelt a köztudomású tények és legjobb ismeretei, valamint a 24. § (3) bekezdésben foglalt információk együttes mérlegelése alapján dönt a tulajdonszerzés támogatásáról. E körben utalt az Alkotmánybíróság 17/2015. (VI.5.) AB határozatára és a 3297/2019. (XI.18.) AB határozatra.

[15] A Fétv. 29. § (1) bekezdés a), b) i) és j) pontjai, a 29/A. § (1) bekezdés b) pontja és a 101. § (1) bekezdése alapján rámutatott, a II. rendű alperesi érdekelt az értékelte felek tulajdonában, illetve használatában álló termőföld birtokméretére vonatkozóan külön megkereste az alperest. Az alperes a közhiteles nyilvántartásokból tényadatokat nyert a felek birtokméreteire és a földhasználatára vonatkozóan. A földhasználati nyilvántartásból egyértelműen a felek, mint bejegyzett földhasználók használatában álló földekre vonatkozott a keresés. A felperes hozzátartozójának tulajdonában álló mezőgazdasági termelőszervezetre, illetve a felperes által megjelölt gazdasági társaságokra, mint bejegyzett földhasználókra a nyilvántartásból való keresés nem vonatkozott, hiszen az érintett területekre nem a felperes van bejegyezve földhasználóként. Az alperest az Fftv. 42. §-a szerinti földhasználatra vonatkozó keresés nem terhelte, a jogszabályból mindez nem is következik. Ehhez szükséges a felek részéről a további információ, adatszolgáltatás.

[16] Hangsúlyozta, hogy gazdálkodói tevékenység megfelelő értékeléséhez elengedhetetlen a fél nyilatkozata is. A fél ugyanis a helyi földbizottság számára részletesen megindokolhatja a gazdálkodói tevékenységét, illetve a jogügylet célját. Ezzel nyilván más megvilágításba helyezheti a gazdálkodása kapcsán addig kialakult álláspontot, illetve az alperesi adatszolgáltatáson felül további többletinformációkat nyújt(hat).

[17] Kiemelte, a felet terheli az adatszolgáltatási kötelezettség teljeskörűsége. A felperes maga elismerte, hogy nem teljeskörűen nyilatkozott a II. rendű alperesi érdekelt részére, olyan földhasználatra vonatkozó tényekre utalt a közigazgatási per során, amelyekre az adatszolgáltatásban nem hivatkozott, így azt a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (4) bekezdése értelmében jelen perben figyelembe venni jogszerűen nem lehetett, e körben a felperest egyértelműen önhiba terhelte. Mindezek alapján az egyes gazdasági társaságok részére átengedett földhasználat kérdését, a keresetlevélhez és a 14. sorszámú beadványához csatolt dokumentumok érdemi vizsgálatát a bíróság mellőzte.

[18] Nem osztotta azon felperesi álláspontot, hogy az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 36. § (2) bekezdése jelen ügyben relevanciával bír, mert az állásfoglalás nem minősül az Ákr. szerinti szakhatósági állásfoglalásnak. Emellett kifejtette, hogy a használat kérdésének egyebekben nincs elsőbbsége, illetve kizárólagos relevanciája sem. A II. rendű alperesi érdekelt és az alperes ugyanis nem elsődlegesen és nem kizárólagosan az értékelte felek használatában álló földek közötti különbséget vette alapul, hanem a birtokméret közötti nagyságrendbeli különbséget. A perbeli esetben feltárt birtokméretek közötti különbséget pedig a kisebb méretű birtokokkal rendelkező I. rendű alperesi érdekelt javára értékelte. Emellett ugyanilyen hangsúlya van annak, hogy a helyi gazdálkodói közösségek erősítését, mint birtokpolitikai célt fókuszba helyezve támogatta a helyben lakó I. rendű alperesi érdekeltet.

[19] Azzal is érvelt, hogy az adásvételi szerződések értékelésekor figyelembe kell venni a föld fektelepülés² szerinti településen, vagy annak közigazgatási határától számított 20 kilométeres körzeten belül az ott helyben lakó, vagy gazdálkodó földművesek gazdálkodását is. A helyi gazdálkodói közösség fogalmába tehát az I. rendű alperesi érdekelt beletartozik, míg a felperes nem. A II. rendű alperesi érdekelt a rendelkezésre álló információkra és adatokra figyelemmel okszerűen állapította meg az állásfoglalásban, hogy a szerződés I. rendű alperesi érdekelttel történő jóváhagyás esetén megfelel az Fftv. 23/A. § (1) bekezdés a)-f) pontjaiban felsorolt általános agrárpolitikai és földbirtok-politikai érdekeknek, míg a felperes szerzése nem felel meg az Fftv. 23/A. § (1) bekezdés d) és e) pontjainak. A tényadatok alapján egyértelmű a felek birtokmérete közötti különbség, illetve az is, hogy a felperes nem felel meg a helyben lakó és helyben lakó szomszéd fogalmának, így a bíróság megítélése szerint megfelelő indokkal kapcsolta össze a II. rendű alperesi érdekelt a tulajdonszerzés támogatásának kérdését. A kifejtettek alapján tárgyi esetben nem volt jelentősége annak, hogy az elővásárlási rangsorban a felperes előrébb állt, mint az I. rendű alperesi érdekelt, a döntés nem a törvény szerinti ranghelyen alapult.

[20] Kiemelte, a perbeli ügyben „vegyes” állásfoglalást adott ki a II. rendű alperesi érdekelt, mert az I. rendű alperesi érdekelt tulajdonszerzését támogatta, míg a felperes tulajdonszerzését nem támogatta. Következésképp az Fftv. 27. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti eset, vagyis a vétőjog nem áll fenn. E körben hivatkozott a Kúria Kfv.V.37.613/2023/10. sorszámu eseti döntésére.

[21] Végül megállapította, hogy az alperes az Ákr. 62. §-a szerinti tényállás-tisztázási kötelezettségének eleget tett, az állásfoglalásban rögzítetteket ellenőrizte, majd vizsgálta az indokolás okszerűségét is. Nem osztotta azon felperesi álláspontot, hogy az alperes megsértette az Ákr. 63. §-át, az alperesnek ugyanis nem volt szükséges a felperest nyilatkozattételre felhívnia, a II. rendű alperesi érdekeltet terhelte e kötelezettség az Fftv. alapján. Az alperesnek a helyi földbizottság részére nyújtott felperesi és I. rendű alperesi érdekelti adatszolgáltatást kellett figyelembe vennie. Erre tekintettel a bíróság nem találta megalapozottnak az Ákr. 2-3. §-ában foglalt eljárási alapelvek megsértését sem. A bíróság az egyes részalapelvek tételes vizsgálatába nem bocsátkozott, ugyanis a felperes az egyes részalapelvek megsértését külön nem indokolta.

A felülvizsgálati kérelem

[22] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetét teljes egészében helybenhagyó ítélet meghozatalát kérte. Másodlagosan kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását.

[23] Azt állította, hogy a jogerős ítélet sérti az Fftv. 18. §-át, 23. §-át és 27. §-át, mert a kamara állásfoglalása csupán egy esetben köti a mezőgazdasági igazgatási szervet, akkor, ha az Fftv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerint előzetesen egyik elővásárlási jogosultsággal rendelkező jelentkező és a szerződés szerinti vevő sem kapja meg a támogatását. Minden más esetben a kamarai állásfoglalásnak nincs kötő ereje, attól a közigazgatási szerv érdemi bizonyítás mellett, aminek lefolytatása számára kötelező, eltérhet (Kfv.III.37.340/2020/7., Kfv.III.37.355/2021/7. Kfv.III.37.558/2022/6.). Azt is állította, hogy a jogerős ítélet a BH 2022.279. számú döntésbe ütközik, mert az is leszögezi a határozat lényegét összefoglaló mondatában, hogy a kamara állásfoglalásával nem ronthatja le a törvényi elővásárlási

sorrendet. Továbbá sérti az Ákr. 2. § (1) és (2) bekezdéseit, 3. §-át, 62. §, 63. §-át, továbbá a Kp. 79. § (1) és 78. § (2) bekezdéseit.

[24] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjai alapján kérte.

[25] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjával összefüggésben előadta, hogy az ítélet meghozatala során egyértelműen az ügy érdemére kiható módon kerültek megsértésre a bizonyítási eljárásra vonatkozó jogszabályi rendelkezések, így a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 266. § (1) bekezdése, amikor a bíróság a felperes vitatását indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta abban a tekintetben, hogy miért tért el az elővásárlási sorrendtől, mi alapján helyezte előtérbe bizonyos földbirtok-politikai szempontokat másokkal szemben és kizárólag az alperes és a II. rendű alperesi érdekelt által tett nyilatkozatait elfogadva állapította meg a tényállást. Kifejtette, hogy az alperes és a II. rendű alperesi érdekelt egyáltalán nem bizonyította annak fontosságát, hogy az egyes birtok-politikai célok miért fontosabbak másoknál, azt, hogy ha nem áll fenn kizáró ok, mi alapján tér el teljes mértékben az elővásárlási sorrendtől. Rámutatott, tekintettel arra, hogy az új Pp. 266. § (1) bekezdésének érdemi gyakorlata még nem alakult ki, a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében indokolt a felülvizsgálati kérelem fenti okból történő befogadása.

[26] A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát másrészről a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) (helyesen: ab) alpontjára alapította, kifejtve, hogy az önkényes és szubjektív szempontok megállapítása, és ezzel együtt az elővásárlási sorrendtől való eltérés tekintetében jelenleg nem elérhető bírósági döntés, amely meghatározná az egyes birtokpolitikai szempontok közötti sorrendet vagy arra vonatkozó objektív magyarázatot, hogy melyik miért fontosabba a másiknál.

A Kúria döntése és jogi indokai

[27] A Kúria megállapította, hogy a befogadás feltételei az alábbiak szerint nem állnak fenn.

[28] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
- ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége
- ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[29] A Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot

és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[30] A Kúria mindenekelőtt kiemeli, a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadásra. A befogadásról döntő bíróság vizsgálja meg, hogy az ügyben olyan kérdés merül-e fel, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései alá tartozik. A befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében azonban kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra csupán a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában van törvényes lehetőség (Kfv.IV.37.483/2023/2.).

[31] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja körében a Kúria a kérelmet különösen akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, kollégiumi véleményében, az elvi iránymutatás más hatályos eszközeiben, illetve az általa közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói joggyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségessége akkor merül fel továbbá, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[32] A felülvizsgálati bíróság megállapította, hogy a felperes nem tárt fel olyan eltérő bírói döntéseket, amelyek arra világítanak rá, hogy a bírói gyakorlat szétartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült volna, vagy ennek veszélye fenyegetne. Mindemellett a felperes nem vázolt fel a bírói gyakorlat megváltoztatását, továbbfejlesztését, felsőbb bírósági iránymutatást igénylő problémát sem.

[33] Mindezzel szemben a felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont körében a bizonyítási eljárásra vonatkozó szabályok megsértésére és arra hivatkozott, hogy az új Pp. 266. § (1) bekezdésének érdemi gyakorlata még nem alakult ki. Ez a hivatkozás azonban nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását, mert a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében teszi lehetővé a befogadást, a felperes azonban a felvetett jogkérdésre vonatkozó kúriai, illetve elsőfokú bírósági döntés(ek)re nem hivatkozott, azok hiányában pedig joggyakorlatról, illetve annak továbbfejlesztéséről nem beszélhetünk (pl.Kfv.IV.37.614/2025/2.).

[34] Hangsúlyozza a Kúria, önmagában az, hogy a felperes az eljárt bíróság jogerős ítéletében kifejtett állásponttal nem ért egyet, azt jogszabálysértőnek véli, nem teszi lehetővé a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[35] Társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva – Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont – a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. E befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon.

[36] A felperes e körben az önkényes és szubjektív szempontok megállapítására és az egyes birtokpolitikai szempontok közötti sorrend meghatározására hivatkozott, azonban a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja tekintetében azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása az egyedi tényállású ügyön túlmutató, különös súlyú, jelentőségű, a jogalanyok széles körét érintő jogkérdés eldöntése érdekében nem szükséges. A Kúria továbbá az ügyben a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségét nem látta

megállapíthatónak, jelen ügy ugyanis a jogalanyok széles körét sem közvetlen, sem közvetett módon nem érinti.

[37] A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapítottan megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[38] *A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria megtagadja, amennyiben a Kp. 118. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek nem állnak fenn.*

Záró rész

[39] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül határozott.

[40] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetésről rendelkeznie nem kellett.

[41] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2026. május 11.

Dr. Balogh Zsolt s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bögös Fruzsina s.k.
előadó bíró

Dr. Heinemann Csilla s.k.
bíró

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.
bíró

Dr. Sugár Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő